

“Hôm i còn bé, tôi nào hiểu u gì đâu. Khi lớn lên hơn và nhìn lại chính mình, tôi mới biết đâu hiểu u ra mới đi u gì đó.

Tôi vẫn như thỏ, sến sùi, dễ y như ng c u thô tháp. B r bám chặt vào vách đá, tôi đứng nghiêng nghiêng, xô lệch. Rõ ràng tôi không to cũng chẳng đứng p b ng ch b ng em chung quanh mà mình nhìn thấy đ c.



Anh s i đứng kia uy phong, ch c n ch, v i tán lá r m rì, ph r ng. Ch linh sam m nh d , ng o ngh vút cao. Chàng s n thích m i đ thu v khoe tán lá vàng r c quý phái.

B n hiểu u cho, ch tôi đứng là m t b d c đá. T thu bé đ n gi , b r tôi ph i l n dò men vào t ng khe đá n t, tìm chút đ t ít i l n khu t bên trong đ làm đi m t a sinh t n.

Tôi v&#225;n th&#225;ng m&#225;ng, &#225;c gì mình cao lên, x&#225;a c&#225;nh duyên dáng – cho gi&#225; v&#225;n, cho m&#225;a v&#225;, và cho &#225;nh n&#225;ng m&#225;t tr&#225;i vu&#225;t ve. Nh&#225;ng m&#225;ng ch&#225; là m&#225;ng m&#225; su&#225;ng!

Tôi v&#225;n c&#225; th&#225;p b&#225;, v&#225;n dáng đ&#225;ng nghi&#225;ng l&#225;ch khom khom qua bao v&#225;ng tu&#225; nguy&#225;t. Gi&#225; đ&#225; qua, và c&#225; đ&#225; qua, x&#225; th&#225;ng v&#225;o v&#225;ch n&#225;i đ&#225; đ&#225;ng sau l&#225;ng và reo lên &#225; đ&#225;. Gi&#225; ch&#225;ng bao gi&#225; bu&#225;n đ&#225;ng l&#225;i đ&#225;a gi&#225;n v&#225;i t&#225;i, v&#225; c&#225;nh t&#225;i kh&#225;ng khiu và t&#225;ng l&#225; t&#225;i th&#225;a th&#225;t đ&#225;n t&#225;i nghi&#225;p. M&#225;t tr&#225;i ch&#225; gh&#225; l&#225;i ch&#225;t x&#225;u l&#225;c gi&#225;a tr&#225;a, r&#225;i c&#225;ng bi&#225;n m&#225;t th&#225;t nhanh đ&#225;ng sau v&#225;ch n&#225;i. Tôi nh&#225;n sang thung l&#225;ng b&#225;n kia, th&#225;y nh&#225;ng t&#225;ng c&#225;y ng&#225;p đ&#225;y &#225;nh n&#225;ng, mà nhi&#225;u khi kh&#225;ng kh&#225;i t&#225;i x&#225;t ph&#225;n m&#225;nh.

T&#225;i sao s&#225; ki&#225;p m&#225;nh ph&#225;i đ&#225;ng &#225;n&#225;i n&#225;y? M&#225;t b&#225; đ&#225;c đ&#225; c&#225;i c&#225;n, khu&#225;t l&#225;p! Tôi bu&#225;n cho s&#225; ph&#225;n m&#225;nh h&#225;m h&#225;u.

Th&#225; r&#225;i, v&#225;o m&#225;t s&#225;ng m&#225;a xu&#225;n &#225;m &#225;p, khi h&#225;ng đ&#225;t n&#225;ng n&#225;n t&#225; thung l&#225;ng đ&#225;i kia tho&#225;ng tho&#225;ng d&#225;ng d&#225;ng, t&#225;ng chim h&#225;t l&#225;u lo ch&#225; &#225;nh b&#225;nh m&#225;nh t&#225;a ng&#225;p ch&#225;n tr&#225;i, t&#225;i nghe nh&#225;ng tia n&#225;ng m&#225;i l&#225;ng đ&#225;ng h&#225;n l&#225;n c&#225;nh, l&#225;n t&#225;n l&#225; th&#225;a c&#225;a m&#225;nh. M&#225;t c&#225;m gi&#225;c r&#225;o r&#225;c tr&#225;n ng&#225;p to&#225;n th&#225;n t&#225;i, th&#225;m s&#225;u v&#225;o t&#225;n t&#225;ng th&#225; th&#225;t.

Kia, chung quanh t&#225;i, đ&#225;t tr&#225;i sao xinh đ&#225;p qu&#225;! C&#225; l&#225; kh&#225;ng m&#225;t c&#225;y n&#225;o kh&#225;c c&#225; th&#225; c&#225; đ&#225;c t&#225;m m&#225;t nh&#225;n xa xu&#225;ng bao qu&#225;t c&#225; m&#225;t v&#225;ng thung l&#225;ng nh&#225; t&#225;i. Và t&#225;i ch&#225;t nh&#225;n ra v&#225;ch đ&#225; đ&#225;ng sau l&#225;ng m&#225;nh – v&#225;n đ&#225;ng đ&#225; t&#225; bao đ&#225;i – đ&#225; che ch&#225;n cho t&#225;i kh&#225;i c&#225;i l&#225;nh bu&#225;t x&#225;ng c&#225;a kh&#225;i n&#225;i b&#225;ng s&#225;ng s&#225;ng cao ng&#225;u p&#225;h&#225;a b&#225;n kia.

T&#225; bu&#225;i s&#225;ng h&#225;m &#225;y, t&#225;i b&#225;t đ&#225;u t&#225;nh ng&#225;. Tôi hi&#225;u ra r&#225;ng m&#225;nh kh&#225;ng xo&#225;ng x&#225;nh hay h&#225;m h&#225;u nh&#225; m&#225;nh v&#225;n t&#225;ng. Th&#225;n t&#225;i th&#225;p c&#225;n, s&#225;n s&#225;i, t&#225;ch ch&#225;a và ph&#225; đ&#225;n c&#225;i phong tr&#225;n m&#225;t c&#225;ch đ&#225;u ng&#225; c&#225; m&#225;t kh&#225;ng hai đ&#225; ch&#225;! C&#225;nh t&#225;i ng&#225;n, v&#225;n v&#225;o đ&#225;c đ&#225;c, nh&#225;ng r&#225;n ch&#225;c c&#225;c k&#225;! B&#225; r&#225; t&#225;i đ&#225;o d&#225;i, xu&#225;n ngang x&#225; đ&#225;c, b&#225;m ch&#225;t v&#225;o c&#225;c khe đ&#225;, hun đ&#225;c m&#225;t &#225;ch&#225; sinh t&#225;n l&#225; l&#225;m! Tôi nh&#225;n ra m&#225;nh đ&#225; l&#225;n l&#225;n và th&#225;ch nghi tuy&#225;t v&#225;i v&#225;i ch&#225; đ&#225;ng c&#225;a m&#225;nh.

Tôi sung s&#225;ng t&#225; h&#225;o v&#225; t&#225;i và ch&#225; đ&#225;ng c&#225;a t&#225;i gi&#225;a v&#225; tr&#225; n&#225;y. Th&#225; đ&#225;y, b&#225;y l&#225;u nay m&#225;nh kh&#225;ng h&#225; bi&#225;t m&#225; m&#225;t và nh&#225;n ra đ&#225;ng gi&#225;a tr&#225; c&#225;a m&#225;nh! V&#225;ng, nh&#225;ng &#225;nh s&#225;i, nh&#225;ng ch&#225; l&#225;nh s&#225;m ... đ&#225;i &#225; tri&#225;n kia v&#225;n c&#225; nét đ&#225;p ri&#225;ng c&#225;a h&#225; ; và t&#225;i, t&#225;i c&#225;ng c&#225; nét đ&#225;p c&#225;a ri&#225;ng m&#225;nh. Ch&#225; đ&#225;ng đ&#225;p nh&#225;t c&#225;a t&#225;i là đ&#225;y: là b&#225; đ&#225;c đ&#225; h&#225;p mà x&#225;a nay m&#225;nh v&#225;n đ&#225;ng.

&#225;! V&#225; sao m&#225;i đ&#225;n h&#225;m nay m&#225;nh m&#225;i hi&#225;u ra đ&#225;u n&#225;y nh&#225; ?

